

**УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ПРОМИСЛОВИМ СЕКТОРОМ НА ОСНОВІ
АНАЛІЗУ АКТИВІВ У ПЕРІОД ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ**

Актуальність теми. Цифрова трансформація – це глобальний процес, що змінює бізнес, суспільство та державу. У промисловості аналіз активів стає ключовим для адаптації та конкурентоспроможності. Технологічні зміни вимагають швидкого впровадження нових стратегій управління ресурсами. Цифрова трансформація впливає на промисловий сектор, вимагаючи швидких рішень, обробки великих обсягів даних та взаємодії між підприємствами. Це пов'язано зі змінами в споживчих вимогах, глобалізацією ланцюгів постачання, розвитком нових технологій, таких як IoT, AI, Big Data, а також необхідністю адаптації до нових бізнес-моделей і цифрових екосистем. Для успішної реалізації цих змін необхідне чітке і комплексне управління активами, яке дозволить не лише знизити витрати, а й підвищити ефективність виробництва і зберегти конкурентоспроможність на ринку.

Аналіз активів в умовах цифрової трансформації передбачає інтеграцію нових технологій для обліку та моніторингу активів у реальному часі. Цей підхід дозволяє оперативнотримувати дані про стан обладнання та інфраструктури, прогнозувати можливі поломки і скорочувати час на обслуговування. Крім того, аналітичні інструменти на базі штучного інтелекту і машинного навчання забезпечують точніші прогнози щодо стану активів, що дозволяє зменшити витрати на їх експлуатацію та удосконалити стратегію управління життєвим циклом активів.

Держава відіграє ключову роль у цифровій трансформації промислового сектору, створюючи сприятливі умови для розвитку цифрових технологій. Важливим аспектом є забезпечення належного регуляторного середовища, що стимулює інвестиції в інфраструктуру, розвиток цифрових навичок та нових технологій. Також варто зазначити, що підтримка державою інновацій, створення технологічних хабів і сприяння партнерству між бізнесом та науковими установами допомагає пришвидшити процес цифровізації та залучення сучасних технологій на всіх етапах виробничого процесу.

Цифрова трансформація не лише змінює способи управління підприємствами, а й має безпосередній соціальний вплив. Вона стимулює створення нових робочих місць, але в той же час змінює структуру зайнятості. Завдяки автоматизації і застосуванню штучного інтелекту з'являються нові професії, які вимагають високих кваліфікацій, а традиційні робочі місця можуть бути скорочені. Це змушує до перепідготовки працівників, розробки нових програм навчання і перекваліфікації. Цифровізація має також значний вплив на покращення якості життя. Впровадження новітніх технологій дає змогу розвивати нові послуги, зокрема в сферах медицини, освіти та енергоефективності. Промислові підприємства стають більш екологічними, оскільки цифрові рішення дозволяють точніше визначати оптимальні параметри виробництва, мінімізувати відходи і скорочувати енергоспоживання.

Проте цифрова трансформація несе й певні виклики та ризики. Одним з найбільших є кібербезпека, оскільки зростає кількість даних, що зберігаються в цифровому вигляді, і потенціал для зловживань також збільшується. Питання захисту даних, особливо в умовах нових технологій, таких як Інтернет речей, є вкрай актуальним. Крім того, цифровий розрив між різними соціальними та економічними групами може збільшитися, що викликає ризики посилення соціальної нерівності. Тому важливо створювати інклюзивні політики, що сприяють рівному доступу до цифрових технологій. Ще однією важливою темою є етичні питання, пов'язані з використанням штучного інтелекту та автоматизацією. Поширення автоматизованих систем на виробництві може призвести до втрати робочих місць, що потребує не лише технічних рішень, але й соціальних, таких як програми підтримки працівників і збереження соціальної стабільності.

Управління промисловим сектором на основі аналізу активів є ключовим фактором для забезпечення успішної цифрової трансформації. У цьому контексті важлива співпраця між бізнесом, державою та громадянським суспільством. Лише завдяки цій синергії можна ефективно використовувати можливості, які надає цифрова трансформація, зменшуючи при цьому її потенційні ризики. Постійне навчання, адаптація до нових технологій та розвиток нових компетенцій є необхідними умовами для досягнення конкурентоспроможності промислового сектору в умовах цифрової епохи.